

ایرانه

«توضیح آیت‌الله جنجوردی درباره حقوق بهایی‌ها»

آیت‌الله موسوی‌جنجوردی درباره اظهارات منتشر شده از قبول وی درباره حقوق بهایی‌ها در ایران، توضیحاتی ارائه کرد. وی در گفت‌وگو با «جماران» گفت: دست‌های از بهایی‌ها فاقد حقوق شهروندی هستند که با رژیم فاسد اسرائیل همکاری می‌کنند و بر ضد اسلام یا بر ضد جمهوری اسلامی ایران فعالیت دارند. این دسته، از حقوق انسانی برخوردارند اما اینکه بتوانند در دانشگاه‌ها وارد شوند و از امتیازات ویژه شهروندان در ایران استفاده کنند، امکانپذیر نیست. وی با تأکید بر تفاوت فراوان میان بهایی‌هایی که به تبلیغ علیه اسلام مشغولند و بهایی‌هایی که بی‌هیچ تبلیغی در جامعه به آرامی زندگی می‌کنند، گفت: براساس برداشت من از سیره امام‌خميني(ره) چنین استنباط می‌شود که هیچ‌کس حق تجسس درباره بهایی‌بودن و نبودن فرد یا خانواده‌ای را ندارد و اگر کسی بهایی‌بودن خود را ابراز نکند، تجسس درباره او و محروم‌کردن او از حقوق شهروندی‌اش جایز نیست.

اعتبار

یادداشت: «حمایت از برنامه تولید سلاح موشکی ایران»؛ نعمت‌احمدی

وقتی در رسانه‌ها می‌خوانیم که دکتر ظریف وزیرامور خارجه کشورمان در نشست وزرای امور خارجه در مسقط وقتی که برنامه موشکی ایران را پیش کشیدند با ناراحتی جلسه را ترک کرد، وقتی دولت روسیه با وجود اینکه پول موشک‌های اس ۳۰۰، را از ایران دریافت داشته زیر فشار غرب و اسرائیل از تحویل موشک‌ها به ایران خودداری می‌کنند... چرا دولت ایران با تکیه بر دانش و هوش فرزندان خود، سلاح‌های مورد نیازش را تولید و تأمین نکند؟!آیا حمایت از برنامه موشکی کشورمان تا وقتی که مسابقه تسلیحاتی با بهتر بگویم خرید تسلیحاتی در پناه دلارهای نفتی در میان کشورهای منطقه وجود دارد راه‌حل دیگری پیش پای کشورمان وجود دارد؟

روزنامه

یادداشت: «دوفاکتوی محور عربی- غربی علیه ایران»؛ مهدی پورصفا

عربستان سعودی در اتحادی نزدیک با افزایش تولید نفت و ارایه تخفیف‌های عجیب و غریب، قیمت نفت را به شکلی عجیب و غریب کاهش می‌دهد و همانند سال ۲۰۱۲ زمینه‌ساز نوعی ضربه مهلک اقتصادی به ایران می‌شود و به نوعی یک تحریم دو فاکتو و غیررسمی است. در حقیقت کاهش قیمت نفت، تبدیل به سلاحی راهبردی علیه ایران می‌شود و عربستان به نقش تحریری خود در فرآیند مذاکرات هسته‌ای با غرب، همان‌طور که با سفر وزیر امورخارجه‌اش به وین و ملاقات با کری در بحبوحه مذاکرات آن را به صورت کامل علنی کرد، ادامه می‌دهد... به زودی عربستان سعودی متوجه خواهد شد در ازای چیزی که از به کاربردن حربه تحریم نفت به دست نیاورد، چیزهای زیادی را از دست داده است.

دست‌اندر

یادداشت: «دانشگاه دوباره جولانگاه اغتشاشگران وهتاکان می‌شود»؛ امیرعلی جهاندار

یک‌سال و اندی از دولت یازدهم می‌گذرد، دولتی که با رفتارش در بازی معرفی گزینه‌های وزارت علوم نشان داد برای رسیدن به مقاصد سیاسی از برگ دانشگاه به بدترین شیوه استفاده می‌کند؛ اکنون این خطا باعث شده آن گروه‌هایی که تلاش دارند دانشگاه را از مسیر عقلانیت، نشاط سیاسی و آگاهی بخشی خارج کنند، جنب‌وجوش بیشتری پیدا کنند؛ آنچه نمونه بارز آن را روز دوشنبه در تالار خواجه‌عبدالله‌انصاری دانشکده حقوق دانشگاه تهران مشاهده کردیم... آنچه امروز در حال وقوع است اتفاقی است که عینا بعد از دوم‌خرداد ۷۶ هم شکل گرفت؛ جریانی که با شعار آزادی بیان شروع شد اما به هرج‌ومرج و آشوب ختم شد.

رسالت

سر مقاله: «جودخلت نیست خرج آهسته‌ترکن»
دلواپسان و دهن‌لنگرانی‌های عناصر دلسوز دولت، فقط به موضوع مسئولان محدود نمی‌شود بلکه ریاال به ریاال دخل و خرج مملکت را در شرایطی که دولت تورم را ۱۸درصد اعلام می‌کند ولی ۳۰درصد قیمت نان، این قوت‌لایموت مردم را گران می‌کند هم شامل می‌شود... هیات وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۸/۲۱ به پیشنهاد شماره۱۳۸۶۸-۱۲/۲ مورخ ۱۳۹۳/۸/۲۷ وزارت نفت و به استناد ماده (۳۱) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالیی دولت - مصوب ۱۳۸۰- تصویب کرد؛ مسافرت وزیر نفت به کشور امارات متحده عربی در تاریخ ۱۳۹۳/۸/۲۷ (به مدت یک روز) با استفاده از هواپیمای اختصاصی مجاز است... اگر این تعداد صندلی خالی و هزینه‌های آن را در عدد ۲۷مصبوه فوق ضرب کنیم به ارقام کلانی می‌رسیم که به رقم بالایی سبید کالایی که بین مردم توزیع شد یا به رقم ۳۰درصد افزایش قیمت نان، دهن‌کچی خواهد کرد- و مردم را دلواپس می‌کند هرچند دولت معزز و وزرای مجترمش دلشاد، شاد و شاد باشند و رییس دولت، منتقدان به این ناپسامانی را ترسو، بزدل، بی‌شناسنامه و تازه به‌دوران رسیده بنامد.

زاویه

استاندار «کربلا» در گفت‌وگو با «شرق» از «اربعین» امسال می‌گوید:

شهرداری تهران ۳ هزار نیروی کمکی خدماتی فرستاد

هیچ بولی از ایران دریافت نکرده‌ایم

ایران به «کربلا» پرداخت نشده است. البته با شهرداری تهران برای حضور سه‌هزارنیروی انسانی که در خدمات‌رسانی به ما کمک کنند توافق کرده‌ایم. اما هیچ بولی از ایران دریافت نکرده‌ایم!

۴ یعنی این تعداد نیرو بدون اعتبار و بودجه، فقط برای انجام کارهای

خدماتی «کربلا» آمده بودند؟

البته این سه‌هزارنیروی خدماتی هم به‌نوعی روی دوش ما قرار گرفتند که فعلا جای بخشش اینجا نیست، اما به‌طورکلی ما تا به حال کمک هیچ کشوری را رد نکرده‌ایم و آینده‌نگری هم حکم می‌کند که این خدمات را از همسایگان خود بپذیریم و سعی کنیم به آن نظم بدهیم.

۴ آمارهای «اربعین» امسال هم متنوع بود؛ از چند میلیون تا ۲۰میلیون نفر، استانداری کدام‌یک از اینها را تأیید می‌کند؟

هرسال پیش‌بینی تقریبی از زائرانی که برای «اربعین» به «کربلا» می‌آیند انجام می‌شود، اما امسال با تغییری که در موضوع روایتید به وجود آمد، اتفاقات به‌گونه‌ای دیگر رقم خورد. براساس فتوای آیت‌الله‌سیستانی، مقلدان ایشان لزومی ندارد که حتما روز «اربعین» را در «کربلا» سپری کنند و به همین دلیل تغییرات عمده‌ای که در پیش‌بینی‌ها بود، مربوط به زائران ایرانی می‌شد که براساس سنت‌های دیرین دوست دارند روز «اربعین» را در این‌ شهر حاضر باشند. بنابراین در حالی که آمارهای سازمان حج‌وزارت‌ایران از ورود ۸۰۰هزارزائر به عراق خبر می‌داد، باید بگویم این آمار بیش از یک میلیون و نزدیک به دومیلیون نفر ایرانی بوده است. چنین جمعیتی با زیرساخت‌ها و امکانات رفاهی شهری چون «کربلا» همخوانی ندارد اما مدیریت این شهر تمام تلاش خود را کرد تا از ظرفیت‌ها بیشترین استفاده را کرده و اسباب رفاه و آسایش خیل جمعیت مشتاقان امام‌سوم شیعیان را فراهم کند.

۴ نظرات در مورد آزادسازی ورود زائرین به عراق چیست؟

«کربلا» از قدیم به عنوان شهر دوستدار زائران امام حسین شناخته

می‌شده و مردمش همیشه میهمان‌نواز بوده‌اند؛ منزل شخصی خود من در روزهای «اربعین» در اختیار زوار است و بنابراین می‌توانیم بگویم مردم «کربلا» این ویژگی فرهنگی و تاریخی را دارند که هیچ‌وقت از ورود زائران ناراحت نشوند. به‌نظم هیچ چیز زیاتر از تجمع بزرگ شیعیان در «اربعین» حسینی «کربلا» نیست.

۴ در بازدید از شهر «کربلا» هم متوجه معضلات شهری مختلف شدیم، در حال حاضر وضعیت شهری «کربلا» را چطور ارزیابی می‌کنید؟

معضلات «کربلا»، بالاتر از هر شهر معمولی در جهان است. اول به‌دلیل سیستم بودجه‌بندی شهرها در عراق است. اینجا جایگاه جغرافیایی و جمعیتی، فاکتوری بسیار مهم در بودجه‌هاست، بنابراین «کربلا» در اولویت قرار ندارد و مدیریت کلان کشور با این شهر همان‌طور برخورد می‌کند که با شهرهای مشابه و هم‌جمعیت. البته به‌تازگی نخست‌وزیر عراق به این نتیجه رسیده که بودجه «کربلا» فقط بودجه یک شهر نیست، بلکه مربوط به کل شیعیان جهان است و این موضوع می‌تواند به تغییر شرایط «کربلا» کمک کند. دومین مساله زمان بازسازی است؛ همه شهرها در جهان، زمان‌هایی برای بازسازی شهرنایشان دارند اما «کربلا» در هفت‌ماه سال، یکی از اصلی‌ترین شهرهای زارتی شیعیان است و متأسفانه به‌خاطر فقر فرهنگی و اجتماعی بخش عمده‌ای از زائران این شهر در روزهای زیارت به جای حفاظت تخریب می‌شود! ما مشکلات زیرساختی زیادی هم در «کربلا» داریم که شرایط را به مراتب سخت‌تر و سخت‌تر می‌کند؛ مثلا حمل‌ونقل، دفع زباله و... در این مسیر از استان‌ها، کشورهای همسایه و دستگاه‌های دولتی کمک می‌گیریم و به نظرم، وضع‌مان روزبه‌روز بهتر شده است.

۴ در روزهای «اربعین» میزان زباله رهاشده در شهر زیاد بود یا کلا این معضل شهر «کربلا»ست؟

در مورد زباله فقط به یک آمار ساده اشاره می‌کنم؛ تا ۱۰روز قبل از «اربعین»، ۲۱هزارتن زباله در این شهر تولید شده و طبیعی است که در نگاه اول خیابان‌هایش پر از زباله باشد. البته در این فکر هستیم که برای «کربلا» کارخانه بازیافت زباله راه‌اندازی کنیم.

۴ خدمات‌رسانی به زائران امسال را چطور ارزیابی می‌کنید؟

ما هم می‌دانیم که نیازها بیش از آنچه بوده که ما در اختیار داشته‌ایم، اما این یک شروع برای «کربلا» به حساب می‌آید و فکر می‌کنم آینده خوبی داشته باشیم. ما می‌دانیم چه مشکلاتی پیش روی‌مان است اما برکت امام‌حسین(ع) همیشه به اندازهای بوده که پیش میهمانان خیلی شرمندۀ نباشیم، بنابراین قدم‌اول برداشته شده و برای قدم‌های بعدی باید از همین امروز که چندروزی از «اربعین» گذشته برنامه‌ریزی را آغاز کنیم.

باز می‌کند تا گمشده‌ها دیده شوند. صدهازن، کودک و جوان روی زمین نشسته و در انتظارند پیدا شود. یزینی اصفهانی می‌گوید: «من با سستا از دوستانی جلسه‌های روضه‌ام اومدم. خودمون سستا راهی شدیم. حالا من اون‌ها را کم کرده‌ام. هیچ‌شماره و نشانه‌ای ازشون ندارم. این همه راه اومدم. حالا اینجا نشستم. می‌ترسم بیرون برم، حتی برای زیارت نرفتم. می‌گم شاید بیان. وسیله‌هام‌رو می‌خواستم اینجا بزارم اما باز می‌ترسم گم شم.» بدترین حال را ما زن ۲۶ساله‌ای داشت که با دختر و مادر پیش در گوشه‌ای نشسته بود. زن افغانی که در ایران زندگی می‌کرد. سه‌ششانه‌روز از گمشدشش می‌گذشت و شوهرش دنبالش نیامده بود؛ «من می‌دونم شوهرم از قصد مارو گم کرده». اشک می‌ریزد: «حالا من چکار کنم. چطوری برگردم ایران؟»

اما مرد داوطلب عراقی که برای کمک آمده او را دل‌داری می‌دهد: «چندوقت پیش یک‌بچه معلول ذهنی پیدا کردیم؛ گفتم که این‌را از قصد کم کردند اما همین چندساعت پیش پدر و مادرش آمدند و او را بردند.» محمد ملک، یکی دیگر از افرادی است که در این مرکز کار می‌کند. او عربی می‌گوید و تنها مردی که فارسی بلد است، ترجمه می‌کند: «اینجا وضعیت اسفناکی دارد. من از مسوولان ایران و عراق درخواست می‌کنم کاری برای این معضل انجام دهند. توی این مرکز ما حتی توالت نداریم. اینجا دوباره از مرکز خارج شده و کم می‌شوند. می‌فهمم ایرانی نداریم و این ارتباط با مردم را سخت کرده است. از طرف دیگر فضای ما محدود است و هزارو... نفر بیشتر را نمی‌توانیم جا بدهیم درحالی‌که تعداد گمشده‌ها در این‌روز‌ها سرسام‌آور بوده است»

او می‌گوید زنی چندروز پیش کم شده بود که به اینجا مراجعه کرد. بعد از دوشنبانه‌روز انتظار حالش بد شد و به بیمارستان فرستادیم. فرداشب شوهرش برای پیداکردن او مراجعه کرده بود. اما ما نمی‌دانستیم کدام بیمارستان است. چون سیستم دقیقی برای ثبت‌نام‌ها وجود ندارد. حتی شده کسانی پیدا شده‌اند اما هنوز ناشناس را از بلندگو می‌خوانیم. مراجعه‌کنندگان کم نشده‌اند. بلندگوها همچنان نام‌های بی‌نشان را صدا می‌زنند. سرانجام این گمشده‌ها چه می‌شود؟ محمد ملک می‌گوید اینها در نهایت به دولت ایران تحویل داده می‌شوند تا به ایران بازگردند اما این اقدامات پروسه‌ای سخت و پیچیده دارد.» شاید کسانی هم باشند که هنوز نتوانسته‌اند به مرکز مقفودان مراجعه‌شوند. خیلی از آنها حتی از حرم دور شدند و در کوچه‌پس‌کوچه‌های بازار آوارا‌راند. یکی از آنها یزینی ایرانی است که کنار رودخانه «فرات» با یک‌شماره‌تلفن ایستاده. هرکس که می‌بیند می‌تواند چندلحظه بایستد، می‌گوید: «می‌شه به من کمک کنید. این شماره پسرمه. تلفن دارید بهش زنگ بزنید.» تلفن اما خط نمی‌دهد. سیستم مخابراتی در این چندروز در «کربلا» مختل شده است. شماره‌تلفن هیچ‌کمکی به ییزن نمی‌کند. به‌سختی نفس می‌کشد، می‌پرسد: «میدان ساعت کجاست؟» به من گفتند اگر گم شدم اونجا برم.» هیچ‌کس نمی‌داند میدان ساعت کجاست. نقشه‌ها به یاری نمی‌آیند. ییزن در کوچه‌های شهر می‌چرخ تا نشانی پیدا کند. زیر لب مدام زمزمه می‌کند: «یا امام‌غریب... یا سیدالشهدا...».

سفرنامه

چرا «اربعین» امسال متفاوت بود؟

● عکسی که در بالای این مطلب می‌بینید، قدیمی‌ترین تصویر ثبت شده از راهپیمایی نجف تا کربلاست و نشان می‌دهد که دیدار با بارگاه امام حسین (ع) لااقل صد سال قدمت تصویری دارد. با این وجود اما «کربلا» ی ۱۴۳۶ فرق کرده است با «کربلا» ی سال‌ها پیش. تعداد ماشین‌های لوکس بیشتروبیشتر شده، تعداد فندق‌های رسمی و غیررسمی شهر افزایش پیدا کرده. دلار، دینار را هم تکان داده و برای ایرانی‌ها این موضوع کاملا قابل‌لمس است. از چند مرز مهم جنوب‌غرب کشور، زائران رهسپار سفری معنوی شده‌اند؛ سفری که قرن‌هاست رواج داشته اما امسال حجم بالای مسافران کار را به جایی رسانده که حتی دولت عراق هم با وسط گذاشته به حمایت از زوار. در درون این سفر اما تغییرات بیشتروبیشتر است؛ تغییری که گاهی به چشم می‌آید و گاهی نمی‌نه.

«اربعین» آزاد

اینکه مرزهای ایران را باز کرده بودند، فرصت مغتمی شده بود برای آنها که سال‌ها آرزوی دیدار بارگاه ثارالله را داشتند اما شرایط برایشان فراهم نبود. مرزهای بازشده اما چالش بزرگی برای عراق به حساب می‌آید. برخی از مطلعان عراقی به «شرق» گفتند که شرکت‌ها و کارخانه‌های عراقی از این فرصت استفاده می‌کنند برای ورود کارگران غیرمجاز. اگر اینطور باشد اما باید تعداد متکدیان شهر هم روزبه‌روز زیادت‌ر شود اما چهره نجف و «کربلا» در مقایسه با تهران، از وجود متکدیان عاری است. غذای مجانی در روزهای «اربعین»، دلیلی برای تكدی‌گری باقی نگذاشته بود و چندنفری هم که در نزدیکی حرم به‌سمت زائران دست دراز می‌کردند، پاکستانی یا هندی‌هایی بودند که می‌گفتند پولی برای بازگشت به سرزمین خود ندارند.

«موبایل» در حرم

تصویرهای امسال از «اربعین» کاملا متفاوت است. وایرها و فیس‌بوک‌ها پر شده از سلفی‌هایی که زائران با حرمین گرفته‌اند. رواج استفاده از «موبایل» در «اربعین» ۱۴۳۶ به حدی بود که کیت‌های ورودی حرم، گاه راهی برای مقابله با آن نداشت و به‌ناچار اجازه ورود «موبایل‌ها» را صادر می‌کرد. در عوض، اینترنت «کربلا» به برای چنین حجم مسافری طراحی نشده و به همین‌خاطر، مسافران به‌شدت دنبال جایی برای آپلودکردن عکس‌هایشان می‌گشتند. عکس‌های امسال نشان‌دهنده تشنگی مفراط مردم به زیارتی آزادانه داشت و شاید نشان کوچکی بود بر این مدعا که اگر به مردم اعتماد شود و از ورود وسایل ارتباط‌جمعی به امکان زیارتی جلوگیری نشود، آنها خود بهترین هنرمند هنر دینی خواهند بود.

رومینگ بی‌رومینگ

ایراتورهای ایرانی قول‌های زیادی برای «رومینگ» کشیده‌هایشان داده بودند؛ قول‌هایی که البته هیچ‌کدام به‌خوبی ادا نشد. از نجف به بعد، کاروان عزاداران حسینی با مشکل جدی ارتباط‌برقرارکردن مواجه بود. اول همراه‌اول و بعد ایرانسل به مرور پای خود را کنار کشیدند تا درنهایت، وایر به خانواده‌ها کمک کرد، خبر سلامتی خود را به خانواده‌هایشان برسانند. بخش عمده‌ای از مشترکان اپن اپراتورها به محض اتصال، شاهه هزینه‌های بالا و سرسام‌آور تماس‌های خود بودند. در نجف و «کربلا» البته دو سیم‌کارت عربی بود که می‌توانست این تماس‌ها را کمی ارزان‌تر انجام دهد، اما مشکل اینجا بود که حتی آنها نیز در سرزمین خودشان آتن‌دهی مناسبی نداشتند.